

185

1

урока за
печатъ

Т Р И Н Ъ Щ А С Ж П О Т Р Ъ В Н И .

* X година
23 школна лекция на мл.ок.кл.
13 II. 1931 г. петък 6.ч.с.
ИЗГРЪВЪ .

ТРИ НЪЩА СЪ ПОТРЕБНИ!

Само Свѣтлиятъ път нѣмѣдростѣта води къмъ Истината.
Въ Истината е скритъ живота.

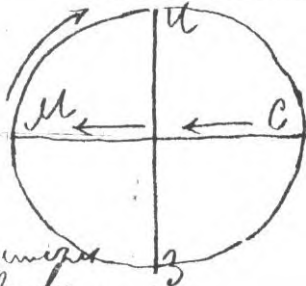
Сега пукната ви идея ли е? Не се живѣе безъ идея. Може ли безъ идея? Ако слънцето нѣмаше идея, ако печката нѣмаше идея, ако книгата нѣмаше идея, животътъ щѣше да се прекрати. Това сѣ идентъ на живота.

Каква бѣше идеята на 10 лекция? Вие се занимавате съ въпроса за силата и материята. Какъ бѣхте определили силата? Или какво подразбирате подъ димитъ — Мисль и чувство. Разбирасе не се изисква да се създаватъ нови теории. Но какви сѣ съвременитъ знания и схващания. Т.е. ученитъ хора се стрематъ къмъ онова обяснение на природата. Да кажемъ, че въ дадения случай имаме милиарди килограма вода на земята. Но всичката тази вода не е потребна за васъ. Коя вода е важна за васъ въ дадения случай? Тази, съ която вие сте въ съприкосновение. За това, малкото количество, съ което вие сте въ съприкосновение, ви ползува. Другата вода е тилъ. Схдотъ е и съ въздуха. Може да имате отлични теории за въздуха и при това много малко да се ползвате. Може да имате отлични теории за водата и малко да се ползвате отъ нея. Този въздухъ, който въ дадения случай е въ дробовѣтъ ви, той е най-интересниятъ за случая. Схдотъ е и съ хилядитъ и милиони мисли, който съществуватъ у ангелитъ. Само тази мисль може да ви ползува въ дадения случай, която е въ вашия умъ. Присъствителството на ~~идеята~~ влияние оказва върху ума ви.

ВСТАВ?

Напр. зададатъ ви тема: КАКВО Е ОТНОШЕНИЕТО МЕЖДУ МИСЛИ И ЧУ

Какво отношение има между тѣхъ? Въ дадения случай, когато вие имате нѣ

кое желание, теченията на сърдцето ви, които циркулира въ вашия организъмъ отиватъ къмъ центъра на живота.

Всѣко желание отива на вътре. Желанието не живота значи да вдихвашъ. Желанието е вдихване. А теченията на мисльта какво е? То е навѣнка. Мисльта е издихване.

Чрезъ сърдцето си човѣкъ вдихва, а чрезъ мисльта си издихва. Да мислишъ това значи постоянно да издихвашъ.

Дишането се состои отъ два процеса: вдихване и издихване. Дишането това е процесъ на чувствование и мис-

лене. Дишашъ като чувствувашъ и издишашъ като мислишъ. Следователно, ако мисльта и сърдцето въ единъ човѣкъ сѣ нормални, това значи, той има нормално дишане. Значи, ти можешъ да регулирашъ своето дишане чрезъ мисльта и чувствуванието. Нѣкои хора нѣматъ дълбоко дишане. Онзи, който нѣма дълбоко дишане, той увеличава желанията и сърдечнитъ течения сѣ слаби. Желанието обзема цѣлата жива природа. Нѣма същества въ свѣта, които да не ~~желаятъ~~ желаятъ. Но къде е аномалността на желанията? Имъ законъ: НЕ ПОЖЕЛАЙ! Де е лошото въ желанието? Не дишай онзи нечистъ въздухъ, който другитъ сѣ дишатъ. Никога не възприемай въ свѣта едно желание, което другъ е възприелъ. Това би приличало на следното: когато нѣкой ви избѣзва, другъ да се занимава съ бѣлвоча му. Да имашъ едно чуждо желание, това значи, да се занимавашъ съ бѣлвоча на нѣкое друго същество. Всички страдания произтичатъ отъ ~~занимание~~ то съ бѣлвоча на другитъ. Желанията сѣ чисти въ природата. Понеже тѣ исти-

чатъ отъ Божествения центъръ. Всичко, което произтича отъ Бога е чисто! Та когато се казва: да се живѣе чисто и святъ животъ, това не се подразбира да създадешъ нѣщо ново, но да черпишъ отъ Божествения центъръ. Да не бъдешъ мързеливъ и ленивъ, но да вървишъ далечъ, да отидешъ далечъ да посрѣщнешъ новитѣ желанія, които слизатъ отъ горе. Какво подразбиратъ подъ думата - горе и долу? Направете преводъ. Подъ "горе" тѣ разбиратъ винаги великия съзнателенъ животъ. Имате съзнание, - ти си горе. Нямашъ ли съзнание, ти си долу. Преведете тогасъ думитѣ: ЛЮБОВЪ И ДОБРОДЕТЕЛЪ. Какво положение заематъ тѣ спрямо физическия свѣтъ? ЛЮБОВТА - това е изгрѣватъ. ДОБРОТО - това е залѣзътъ. Въ вашия умъ седи една слаба изтъркана идея. Вие мислите, че при залѣза всичко се свършва. Но залѣзътъ е едно отлично състояние за почивка. Следъ като си работилъ дълго време, уморенъ си, трѣбва да престанешъ известно време отъ трѣвогитѣ; значи, любовта следъ като те тури на работа, следъ като изгрѣе слънцето, любовта те туря на работа. Следъ това трѣбва да дойде залѣза, за да те освободи отъ онзи приомъ на живота. Следователно, съ любовта ние започваме живота, а съ доброто ние се освобождаваме отъ ярема на живота.

Всички сегашни науки и теории сѣ нужни. Съвременната наука е изразъ, резултатъ на една мисль отъ единъ свѣтъ много по-висшъ. Нашето знание е резултатъ на една друга мисль извънъ физическия свѣтъ. И следователно, като разглеждате науката, ще видите, че нашата наука е *раздѣлена*. Химията се отделила, физиката е отделена, естественитѣ науки сѣ отделени; геологията е отделена, метафизиката е отделена. Всѣка една наука си има своя специфична областъ. По какво се отличаватъ тѣ? Анатомиститѣ изучаватъ коститѣ на тѣлото; физиологитѣ изучава отправленията или функциитѣ на тѣлото; биологитѣ изучава животътъ на клѣткитѣ; психологитѣ изучава промѣнитѣ на състоянията на съзнанието. Тѣ разделили така живота. Човѣкъта така разбранъ ли е вътре въ себе си? Тогава дайте едно съчетание. Анатомиститѣ, това е човѣкъта на коститѣ. Всѣки, който има кости, той е анатомистъ - безъ мускули. Всѣки, който има мускули, той е физиологъ; всѣки, който има клѣтки - той е биологъ; Всѣки, който има душа, е психологъ. Всѣки, който има умъ, какъвъ трѣбва да бъде сега? Идеалистъ. Идеологъ, - човѣкъ, който се занимава съ идеология. Всички млади хора все сѣ идеолози. А старитѣ сѣ какво се занимаватъ? Тогава азъ разграничавамъ живота така: младитѣ хора се занимаватъ съ любовта, а старитѣ хора - съ добродетелитѣ. И затова младитѣ гледатъ къмъ изтокъ, а старитѣ гледатъ само къмъ западъ. Младиятъ говори за живота; младиятъ говори повече за сърдцето си, а стария говори повече за ума си. Въ това има съответствие: младиятъ като че иска всичко да вземе, да прибере въ себе си, а стариятъ поглежда къмъ небето и казва: трѣбва да напусна тази земя.

Въ този страмежъ имате две течения: когато сърдечнитѣ течения отиватъ навътре, умственитѣ течения отиватъ навънъ; а когато сърдечнитѣ течения отиватъ навънъ, то умственитѣ течения отиватъ навътре.

Кръгътъ представлява волеви течения. Защото волята циркулира въ цѣлото тѣло. Човѣкъ самъ по себе си е единъ кръгъ. Само че по-точно какъвъ кръгъ? /елипса/ Сега азъ ви навеждамъ на тѣзи мисли, за да може да се справите съ нѣкои противоречия. Когато се говори за добрия животъ, азъ подразбирамъ уравнивяване на любовта съ доброто. Защото въ дадения случай нѣкой път и въ любовта на младия действува сърдцето, и въ доброто действува сърдцето. Доброто е вече единъ резултатъ изработенъ, смисленъ. Ти не можешъ да бъдешъ добъръ, докато не мислишъ, - докато съзнанието ти не е събудено.

Добър човек е онзи, у когото съзнанието е събудено. Той знае къде да тури всичко нѣщо. Следователно, подъ любовта въ обикновения смисъл на думата, ние не разбираме да имаш само чувство. Когато вие говорите за чувство, аз разбирам едно желание едно течение навътре. Напр. едно дете жѣлае да вземе нѣкой плодъ. Има желание тая ябълка да влѣзе въ него. Желанието е навътре. Тогава умътъ ще дойде на помощ, и ще намѣри нѣкой начинъ възъ. Напр. ще вземе нѣкой камък и ще удари ябълката; тя ще падне и детето я взима. И престав да хвърля камъни. следъ това действува вашата воля. Вие изядете ябълката. И тази ябълка се скрие-възприеме се въ стомаха, и почва да обикаля по цялото тѣло тази ябълка чрезъ вѣрвата.

Да кажемъ, че влѣзнало е нѣкое неестествено желание вътре въ васъ. То е възприето отъ сърдцето ви и после е подпомогнато отъ ума ви. Де ще турите това желание? Най-напредъ ще го търсите въ стомаха си, после въ сърдцето си, въ блитѣ дробове, после въ главата си горе. Ако тамъ не може да го намѣрите, ако не може да го намѣрите въ тѣзи три основни пункта, тогава трѣбва да обикаляте цялото си тѣло, за да го намѣрите. Да допуснемъ, че имате едно неестествено желание; или извършишъ нѣщо, може да извършишъ едно престѣпление. Имашъ нѣкога желание и то те мъчи. Напр. имашъ нѣкоя мисль, нѣкое желание; какъвъ е вѣгашниятъ методъ за освобождение отъ едно мъчение? Да допуснемъ, че имате една лоша мисль. Напр. мислишъ да откраднешъ нѣщо. После, да покажешъ малко; следъ лѣжаша иде желанието : да го сметна малко; следъ смѣтането иде плащането. КИ. Л. С. П. Изялъ си ябълката, но трѣбва да плащашъ. И веднагъ се уравнишъ въпроса. Но въ какво седи кражбата? Де е лопото въ кражбата? Представете си, че съмъ малко дете. Виждамъ отъ градината на единъ градинаръ една ябълка; той има хиляди; по отношение на този човекъ има престѣпление, но по отношение на природата нѣма престѣпление.

Здравословното състояние на човекъ зависи отъ тѣзи вътрешни течения. Той трѣбва да бѣде внимателенъ спрямо теченията, които съществуватъ. И Той не трѣбва да се бори вътре въ себе си. Този, който се бори въ себе си, нищо не придобива. Той трѣбва да проучава себе си. Тогава може да има цяла една наука - човекъ да изучава своето сърдце, своя умъ и своето психологическо състояние.

У човекъ ние имаме следното разпределение: Любовта, това е Божественниятъ ИЗТОКЪ. После имаме и Божествения ЗАПАДЪ. Когато една божествена душа влиза въ човѣшкия свѣтъ, това е залѣзъ; а когато една влиза въ човѣшкия свѣтъ въ Божествения, това е изгрѣва на душата. Всѣка една душа, която напуца човѣшкия свѣтъ и отива въ Божествения - това е изгрѣва. Когато отъ божествения свѣтъ слиза въ човѣшкия, това е нейния залѣзъ. Значи, какво е изтокъ? Имате три изтока; Предната частъ на главата, това е изтокъ; задната частъ на главата е западъ. Челото е изтокъ/грѣвъ; после имате изгрѣва на горната частъ на главата. Тогава кой е западъ? Чисто обективния, доленъ умъ, - въ долната частъ на челото е западъ; а въ горната частъ на главата /// челото е изтока на висшия или физически умъ. Когато вие говорите за полова любовъ между мъже и жени, това е западъ. Това е слизането единъ свѣтъ по-долѣ. Тогава както човекъ слиза отъ Божествения свѣтъ въ човѣшкия - въ полавата любовъ човекъ слиза въ единъ още по-нисшъ свѣтъ дето трѣбва да работи. По отношение на тази любовъ човекъ се смята за едно божество. И всѣка една душа, която слиза отъ Бога, тя слиза съ голѣмо въодушевление; и следъ като е била 60-70 години, тя се е окаляла, и като отиде при Бога, тя се радва.

Отъ Божествения свѣтъ да слизашъ къмъ човѣшкия не е така приятно. Защо не е приятно? Половата любовъ азъ я наричамъ човѣшката любовъ. Има два вида любовъ Божествена и човѣшка. Божествената Любовъ е Изгрѣва за мене! А човѣшката любовъ за мене е залѣзъ. Божествената Любовъ, това е Любовта на Великото, а човѣшката любовъ, това е любовта на доброто. Подъ Добро, азъ разбирамъ залѣзъ Трѣбва да имате ясна представа за това.

Ти можешъ да имашъ симпатия къмъ нѣкого; но това още нищо не означава. За да разберешъ нѣкого, колко нѣща сж потребни? Три нѣща сж потребни. Първо да имашъ единъ обектъ; после да имашъ сѣдство за постигане на този обектъ, и трето да имашъ мѣсто де да го поставишъ вътре въ себе си. Така ти реализирашъ. Всѣка една идея, която не можешъ да реализирашъ, ще те мъчи. Имашъ едно желание или мисль, която не можешъ да реализирашъ, тѣ ще те мъчатъ. Всѣко едно желание, което ти уседашъ, че е постижимо, ти причинява радостъ. Сжко така и всѣка мисль; но всѣко желание и всѣка мисль, която не можешъ да реализирашъ, тѣ всжкога причиняватъ известно вътрешно недоволство. ~~Зато~~ ва ако искате психически да бъдете здрави, най-първо ще привлечете Божията любовъ отгоре надъ главата си; да се яви желанието въ тебе, Божествената Любовъ да дойде въ сърдцето ти. Следъ това, да да се реализира Божията Любовъ какво трѣбва да предизвикашъ въ себе си? Ще предизвикашъ ума си. /на челото отпредъ/. За да може тази любовъ да се реализира по единъ или другъ начинъ. Тогава ще извикашъ своята воля. Волята къмъ кое спада? Ако сърдцето е залѣзъ, а умътъ изгрѣвъ, тогава какво нѣщо е волята? Въ астрологията има една висока точка - М.С. - *Mercury* *Capit* - Зенитъ. Геометрически, въ математиката - волята, това е зенита на нѣщата. Тамъ е най-високата точка. Това е най-разумното! Единъ волевъ човѣкъ е онзи, на когото съзнанието е будно въ всички точки. Въ този кръгъ съзнанието ти да е будно навсѣкжде. Значи, когато цѣлиятъ кръгъ е въ движение, тогава имаме воля. Другото е вѣрно по отношение на статическото състояние; а когато нѣщо е въ движение, тамъ работи волята.

Да ви превода единъ фактъ, който съществува въ природата. Когато майката взема едно дете, какво го прави? Не го турга долу! да гонатиска, но все нагоре го хвърля, и после го хваща; и бащата като го вземе и той го похвърля на горе! Детето въ дадения случай е волята. Нѣма хора съ по-силна воля отъ децата. Ако искате да изучавате какво нѣщо е човѣкъ съ силна воля, това е детето. Това дете, това слабо дете като заплаче, бащата и майката го слушатъ; но тава е за нѣколко мѣсеца. После, следъ нѣколко мѣсеца детето изгубва магическата си сила. Та когато Христосъ казва: трѣбва да станемъ като малкиятъ деца, то се разбира: да усилишъ своята воля, та да станатъ нѣщата за тебе постижими. - Ти трѣбва да станешъ като малкото дете. Но разумно дете! Като заплаче това дете, ангелитъ и всички други слизатъ и сж на него въ разположение. Като заплаче старъ човѣкъ, нито единъ ангелъ нѣма да дойде, но като заплаче малкото дете, много ангели ще дойдатъ, и работата веднага се урежда. Подъ думата детство разбираме, когато процедиътъ ставатъ правилни - и Божествения изгрѣвъ и Божествения залѣзъ сж нормални; и ангелския изгрѣвъ и ангелския залѣзъ сж нормални.

Имаме три изгрѣва и три залѣза: Божествения, ангелския и човѣшкия. Понеже ние вземаме мѣсто по срдата, ние сме деца. Трѣбва да вземемъ положението на деца.

Σи ρηι, Κριση. с: 5. 10. 11

Ние въ природата трѣбва да развиваме волята си. Едва сега започваме волево
та областъ. Трѣбва да организираме тѣлото си, своитѣ мисли и своитѣ желания.
Не дамо човѣкъ да желае. Ние имате едножелание, но вие не го разбирате; вие
много малко разбирате вашето сърдце. Имате известни желания, но не знаете от
къде сѣ дошли, какъ сѣ дошли и защо сѣ дошли. Вие сте въ неведение върху
всичко това. Вие казвате: имамъ нѣкой желания; но защо сѣ дошли не знаете.

При дишането, щомъ вдишвате на вхтре, вие имате предъ видъ да урегу
лирате вашитѣ желания, сърдечнитѣ течения; а щомъ издишате, ще имате предъ
видъ да урегулирате вашитѣ мисли, да пречиствате. Въ всѣки единъ моментъ трѣ
бва да има пречистване. Ние живѣемъ въ единъ свѣтъ преплетенъ съ хиляди и
милиони нишки. И трѣбва да има едно течение. Има едно течение око
ло човѣка. Около дихателната система се движи едно колело много бързо — око
ло дробоветѣ. И това колело си има малки дупчици. Онѣзи кислородни атоми
сѣ, които сѣ влѣзли въ нѣкой другъ дробъ. Тѣ се изгубили отъ своята бързина
и се движатъ съ такава голѣма бързина, и после дупкитѣ на това твоє мѣс
то не могатъ да влѣзнатъ. А пъкъ онѣзи атоми, които не сѣ влѣзли въ другъ
дробъ, тѣ се движа т много бързо, и затова могатъ да влѣзнатъ въ това мѣсто.
И когато човѣкъ влѣзше въ нѣкоя стая, дето въздухътъ е разваленъ, то все
има въздухъ въ тази стая, който не е разваленъ; но ако твоето колело не се
движи правилно, ние нѣма да използваме добре този въздухъ. Благодарение на
това сито, колелото се движи прави но, и ние можемъ да използваме този въз
духъ до известна степенъ. Но разбира се, чистиятъ въздухъ е за предпочитане.

За желанията има сито, което пресѣва. Желанията, които сѣ били въ
друго сърдце, тѣ не могатъ да минатъ презъ това мѣсто, презъ това сито. Само
новитѣ желания могатъ да минатъ презъ това сито.

Сега какво разбрахте? Да го преведемъ въ научна форма. Единъ доб
ръ човѣкъ като се движи, като живѣе между лоши хора, като седвижи това сито
въ неговото сърдце, тѣхнитѣ лоши желания не могатъ да попаднатъ въ сърдце
то му. — Тѣзи лоши течения не могатъ да попаднатъ въ сърдцето му. Има единъ
филтъръ, който пречиства. Човѣкъ нѣма какво да се бои. — Опасността е кога
това сито престане да се върти. Тогава всичката калъ може да влѣзше въ с
рдцето му. И тогава се явяватъ много неприятности въ живота. — Волѣдувания и
редъ други страдания. Но понеже не трѣбва да гледаме на грозната страна,
природата е предвидила всичко; ти си има единъ филтъръ. Тя е взема всичко

предъ видъ, да не се престъпватъ Божинѣ Закони. — Не разваляй Божествената
инсталация въ тебе. Колкото по-бързо де движатъ твоитѣ сита на сърдцето, въ
твоето сито на ума и твоето сито на волята ти, толкова по-добре. Изучавайте
инсталациитѣ си! И щомъ нѣкой път се развали нѣкой отъ тѣхъ, ще вземешъ м
рки.

Тѣзи. — Що е молитва? Инсталацията се е развалила и ти ще искашъ да до
датъ инженеритѣ да направятъ поправката. Това е молитвата. Когато нѣкой
пътъ сърдцето се развали, какво ще правишъ? Вкисналъ си се — нѣкой път имамъ
голъмо вкисване, меримешъ вече, нѣкой не може да те търпи.

Сега имате една такава представа за живота; ти казвашъ: защо азъ
да не бъда щастливъ? Ти всѣкога можешъ да бъдешъ здравъ! Тури мисълта и
чувствата си правилно! И тогава всѣкога ще бъдешъ здравъ. Но въ противореч
ие ли сѣ теченията на твоето сърдце и натвоята мисль, непременно ще бъде
боленъ. Ако мислитѣ и желанията отиватъ навънъ, тогава какво ще остане вътр
е въ насъ?

Всѣкога работата на мисълта трѣбва да бѣде за реализиране на

нѣкои желания, по отношение на насъ и по отношение на другитѣ. Напр. казваме, че трѣбва да обичаме ближния; тогава ние съзнаваме, че сме части на единъ по-голямъ организъмъ. Тогава доброто на моя ближенъ е и мое добро. Напр. ние сме 10 души градинари при една река. И ако водата на първия градинарь не върви правилно, то и при тебе нѣма да дойде водата правилно. Презъ въздуха тази вода нѣма да дойде пре тебе. Значи, ти трѣбва да работишъ да минава водата правилно въ неговата градина, и презъ градината на другитѣ, за да може да мине водата правилно е презъ твоята градина. Но последниятъ градинарь казва на другитѣ градинари; много се интересувамъ отъ вашитѣ градини. Нѣщата не сж отдѣлни.

Съ какво се занимава математиката? Математиката се е занимавала съ силовитѣ течения на мисълта. А съ какво се занимава геометрията? Тя се занимава съ сърдцето. Геометрията изучава всички течения, които отиватъ навътре. Математиката изучава всички течения, които отиватъ навънка.

Тази формула за насъ е непонятна. Но да си представимъ сега друга формула, която има геометрически изразъ; Напр. $a^2 + b^2 = c^2$. Тази формула представлява отношението на странитѣ въ единъ правоъгъленъ триъгълникъ.

Съ тази формула вие можете да постигнете вашитѣ желания. АВ. е хипотенузата. Тя е мѣрката за тази формула. Тѣзи линии представятъ разумни същества. Може да разгледате или можешъ да нарисувашъ едно голямо изображение съ много линии, сечения, плоскости, — съ 10-20 плоскости. Но тази формула трѣбва да я туришъ въ движение, и ако не можешъ да я преведешъ въ работа, тази формула ще бѣде за тебе непонятна.

Въ природата съществуватъ много по-сложни формули. Има основни движения, които разрешаватъ веднага цялата формула. Напр. И С Т И Н А, това е една формула съ 6 букви. На френски съ колко букви е? Пахъ съ 6. букви. Истината въ тази написана дума ли е? Не. Това е една формула. Какъ ще намѣришъ Истината? Въ истината има две течения. Най-първо ще слѣзешъ отгоре на долу, и после ще се качишъ на горе. Най-първо трѣбва да слѣзешъ и после да се качишъ. Трѣбва да бѣдешъ крайно ученъ, и трѣбва да разбирашъ законитѣ на мѣсечината или законитѣ на промѣнитѣ. Въ Истината никогда да не те изненадва каквато и да е промѣна. Това е обяснението за буквата С. Въ Истината и най-големитѣ противоречия да не те спхватъ, — Да можешъ да ги разрешавашъ. / Това е обяснението за буквата Т. / Буквата И. пакъ се повтаря следъ примѣра. Следъ това имаме И. т. е. какъ да примиришъ противоречията? После имаме А. т. е. да имашъ една идея, която да можешъ да приложишъ въ живота.

Значи И С Т И Н А Т А е пътъ къмъ освобождение; сядъ като си работилъ на нѣкого, да остане нѣщо за тебе. Ако ти си следвалъ въ училище и не може да остане въ тебе богатството, ти нищо не си постигналъ. Ако остане въ тебе известно богатство / това означава буквата А. / това е придобитото богатство, което ще остане, което ще те ползува. — ИСТИНАТА — това е истинското знание, което освобождава човѣка. Истинската разумностъ, която освобождава човѣка отъ ония положения, въ които той може да се ограничи.

Коя е основната мисъл? Когато теченията на сърдцето върватъ нормално на вхтре, и теченията на мисълта върватъ навънъ. Не трѣбва да изживяваме напразно енергия. Щомъ имашъ едно малко желание, трѣбва да имашъ една малка мисълъ; и щомъ имашъ голѣмо желание, трѣбва да имашъ голѣма мисълъ. Ако имашъ малко желание и голѣма мисълъ ти ~~карчишъ~~ повече отколкото трѣбва. На малки желания и малки мисли. И на голѣми желания и голѣми мисли. Трѣбва да разбираше отношенията, и да регулирате теченията. Напр. имашъ силно желание, а пъкъ не работишъ. Или имашъ голѣми желания, а пъкъ въ има си имашъ по-малка мисълъ. Това не е правилно.

Движенията трѣбва да станатъ съобразно съ волята. Инакъ ще се скъса конеца, и ще отхвърли желанието навънка. И ще стане пречупване на волята. Сега да оставишъ тѣзи въпроси за втория пътъ.

Само Свѣтлиятъ пътъ на Иждростъта води къмъ Истината!
Въ Истината е скритъ живота!

Ако седите при единъ обѣдъ и не взимате нищо, какво ще ви ползува. Или ако вземете една ябълка и после пакъ я сложите, какво ви ползува? Ако единъ ученъ носи блага, ползува ли ви? Трѣбва да ядете хубаво отъ това учение, да мислите хубаво върнего; и да имате желание да го приложите. Нищо нѣма да знаете отъ тази ябълка безъ ядене. Това, което можешъ да изядешъ и да приложишъ, това е знание! Това, което може да остане едновременно и въ сърдцето ви и въ ~~умъ~~ мисълта ви и въ волята ви, това може да ви ползува. Само когато знанието стане плътъ и кръвъ въ сърдцето, мисълта и волята, само тогава можешъ да изпълнишъ Волята на Бога!

Има любовъ къмъ Бога, любовъ къмъ ближния и любовъ къмъ себе си. И ако нѣмашъ любовъ къмъ Бога, не можешъ да имашъ любовъ къмъ ближния си; и ако нѣмашъ любовъ къмъ ближния си, не можешъ да имашъ любовъ къмъ себе си.

Любо въта къмъ Бога, къмъ ближния и къмъ себе си можешъ да ги прилагашъ и да ги опиташъ. И ако не ги опиташъ, това ще бѣде само една формула. Прекрасенъ свѣтъ е този! Онова къмъ което се стремимъ въ сегашния свѣтъ въ случая сж важни: хлѣбътъ и въздухътъ, които сега възприемаме. И малкото знание, което сега имаме, трѣбва да се стремимъ да го приложимъ.

7.20.ч.с.